

(המשך מעמוד 8)

התרחשויות: "זעמם של פועלי-המישמרות, העובדים בכיבשני-ההתכה, התפרץ לאחר שקיבלו את משכורת החודש האחרון, בסך 1600 לירות".
 יואילונגא חכמי הכלכלה ללמדנו, כיצד ניתן לקיים מישפחה בסכום כזה.
 יהודית סוידלר, חיפה

הסנייה אל יצירה ישנה

אני מעיד על עצמי, שאני שש לקרוא כל דבר שיש בו קורטוב של קונטרוברי-סליות. זה מרענן, מפרה את המחשבה ו-מכניס אותי לדרישה עם עצמי.
 ואולם, אני מביע את ביקורתי החרושה כנגד דן עומר ומדורו "נמר של נייר", בשל רמתו הירודה, בורותו המופגנת כדגל, שיטחיותו המדהימה, ומעל לכל - הירותו הבוטה והבלתי-מוצדקת לחלוטין.
 הרי דוגמה אחת ויחידה מתוך רבות, למען הקיצור: דן עומר טוען כי "שוכני המחנות שרו את שירו של ישו מתוך הברית החדשה: "אלי אלי למה עזבתני...". הנני מפנה את מר עומר הנכבד אל יצירה סיפרותית ישנה, שכתה בביקורות מאר-פקות מצד המימסד הסיפרותי - הרי הוא התנ"ך. בספר תהילים, פרק כ"ב, נאמר: "אלי אלי למה עזבתני, רחוק מישועתי דברי שאנתי". ועם מר עומר הסליחה.
 מריו ווינשטיין, ניר-צבי

רגליהם לרע ירוצו

איני יודע מדוע צריכים אשר "זו הארץ" להגן על יאסר עראפאת. כל אדם נאור, ואין זה משנה מהן דיעותיו, חייב להודות שאירגונו של עראפאת אינו אירגון-צדקה, ומטרתו הן אפלות למדי, אם לנקוט לשון עדינה.

וכבר אמר שלמה מלכנו על כך: "כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם, כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל-כנף, והם עצמם יארבו יצפנו לנפשותם" (משלי א' ט"ז-י"ח).

בידי מצויים דוקומנטים רבים כתובים על-ידי פלסטינים ועל פלסטינים, וקריאה בהם עשויה להעיד על האיש ועל מגמותיו של אירגונו. החסד היחידי המונע לנו הוא הסכמתו לכנות יהודים הנמצאים בר-פלסטין מאו ראשית הכיבוש הציוני, בשם "פלסטינים". כפי שהדבר מתבטא בסעיף 6 באמנה הפלסטינית. אין צורך להיות סוציאליסט או פשיסט, כדי לומר בוודאות, שעראפאת אינו צריך להיות מופת ודוגמה, ואוי לעולם ובעיקר לפלסטינים התומכים בו.

מובן שלדמותו של עראפאת, אין קשר לעובדה שקיימת בעייה פלסטינית ובעיית זהות פלסטינית, וזאת יש לפתור בהקדם. נתן שזוינגר, תל-אביב

פחף בתמיכה בישראל

כישראלי שחזר זה-עתה מארה"ב, הת-רשמתי שאופן הטיפול בהפגנות הערבים, הרוס במחיידי עבודת-גמלים הסברתית של שנים.

והגרוע מכל: חוגים רחבים בקרב האוכי-לוסיה היהודית מסתייגים בגלוי ממדיניות-ישראל, ומודיעים שיפסיקו מתן כל תמיכה כספית לה.

מגדלים לעשות צעירים יהודיים, היוצר אים חוצץ נגד עצם הרעיון הציוני, ושמים ללעג את המושגים של "זכות היסטורית", "שוויון זכויות" וכדומה.

אין ספק, שהתרופפות התמיכה בישראל, המלווה בשאלות נוקבות על מדיניות שאי-נן זוכות בתשובה משכנעת, תשפיע במוקד-דם או במאוחר על מעמדנו הפוליטי בזירה הבינלאומית.

גד עמית, תל-אביב

כדיחה אחרונה

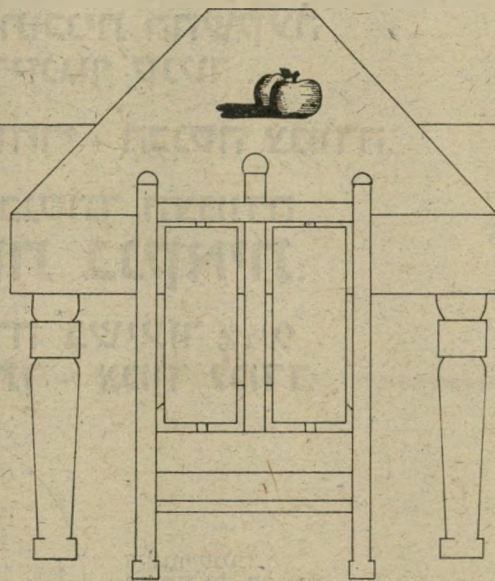
אני מודה, הופתעתי. הופתעתי שדוקא הפרשן הצבאי, בנימין עמידרור, הקדיש זמן ומחשבה כדי להגיב ("פורום", העולם הזה 2018) על רשימה מישיבת, במדור שר-לי ומגמתו כמו "זו הארץ", שאותה כתב ב. מיכאל.

מה הצורך הזה להתקומם נגד תוכנו של מילים שמצרפת אישיות צעירה ובעלת ידיעות מוגבלות? הופתעתי שמצאת לנכון להתייחס ברצינות למדור, שאולי אפילו "עבדנו הנאמן" ב. מיכאל אינו מתייחס אליו כך. ב. מיכאל כבר ביכה פעם את מריגורלו, על היותו "ליצן חצר" ובאמת,

רהיטי פיקס

הזמנה

..אמנות הישיבה" היא ללא כל ספק אמנות הראויה להיות מוצגת לראוה. בימים אלה ריכזנו את מיטב הירוט מתוצרתנו המשווק ע"י החנויות המובחרות בכל רחבי הארץ ואנו מציגים אותו לראוה באולם התצוגה החדש במפעלנו.

רהיטי פיקס, רח' היסוד 1 (בנין מרכזים) תל אביב, טלפונים: 827281-833785
 פתוח כל יום בין השעות 7.00-19.00, בימי שישי בין השעות 7.00-13.00

ריהוט סלוני-מזנונים-פינות אוכל-חדרי שינה-חדרי ילדים ונוער

לפי שחזר פיקס מעריכה

לנשך באילת שיתקיים
במלון "לרום"
 ב-2.7.76, תגענה המעמדות בתחרות
"נסיכת ים-סוף"
 במטוסי חברת "אוקיע" כי
חופש אמיתי
באילת מתחיל

האוטובוסים המרווחים
 והממוזגים של חברת
"טיולי הגליל"
 מגיעים לכל חלקי הארץ.
 לכן בחרו המועמדות בתחרות
מלכת המים 1976
 להגיע לנשפים שיערכו בבאר-שבע,
 אשקלון, חיפה וטבריה
 באוטובוסים של חברת
"טיולי הגליל"